

П

рывітанне, Маленькі Чытач! Набліжаецца Урачыстасць Усіх Святых. Гэта адзін з самых радасных дзён для хрысціян. Успамінаем памерлых, якія знаходзяцца з Богам у Небе. На працягу года амаль кожны дзень Касцёл узгадвае аднаго альбо некалькіх святых, вядомых па імені. Аднак іх колькасць значна большая. Шмат людзей прыйшлі да святасці ў цішыні і скрытасці.

1 лістапада Касцёл ушляўляе ўсіх святых:

афіцыйна прызнаных і невядомых. Урачыстасць нагадвае таксама праўду пра ўсеагульны заклік да святасці, бо кожны з вернікаў пакліканы да яе. Бог хоча, каб усе мы сталі святымі, аб чым трэба прасіць дапамогі ў нябесных заступнікаў.

Сёння хачу распавесці гісторыю адной жанчыны, якая сябрала са святымі. † Калі я была маленькай дзяўчынкай, часта хварэла. Мне прыходзілася падоўгу ляжаць у ложку. Высокая тэмпература і галаўны боль перашкаджалі чытаць кнігі ці гуляць з лялькамі. Нават не было сіл размаўляць са сваім плюшавым сабакам, які “хварэў” разам са мной.

Гадзіны цягнуліся бязлітасна доўга, ціканне стрэлак закалыхвала і раздражняла адначасова. Я чакала, калі бацькі вернуцца з працы, а сястра – са школы, бо тады яны заўсёды шмат размаўлялі са мной, каб пазбавіць ад нуды, прымушаючы забыцца пра хваробу.

Аднойчы тата сказаў, што з-за надыходзячага Дня Усіх Святых папросіць святара прынесці мне ў гостыі Пана Езуса. Я была ўжо пасля Першай св. Камуніі і вельмі ўсцешылася. Мама падрыхтавала пакой для гэтага незвычайнага візіту: павесіла чыстыя фіранкі, склала цацкі на паліцу, заслала на стол накрухмаленую сурвэтку і паклала на яе Біблію, любімы крыж і свечку. Сястра ўпрыгожыла стол букетам рознакаляровых кветак і дапамагла мне пераапрагнуцца ў чыстую піжаму. Усё было гатова да чаканага візіту.

Уначы я доўга не магла заснуць: мучылася ад гарачкі. У дадатак да ўсяго, у галаву пачалі лезці непрыемныя думкі. Нейкі голас унутры казаў:

– Ага, вядома! Ты ўяўляеш сабе, што Пан Езус будзе старацца прыйсці да такой, як ты? Не, ніколі! Ты не адзіная ў свеце. Ён займаецца толькі дарослымі.

Я задрыжэла ад страху і смутку. Не мела сіл пратэставаць. Ужо гатова была бегчы да бацькоў, каб адмяніць візіт святара, калі цёмныя думкі змяніліся ясным ветрыкам. Я

пачула ціхі смех і нечыя цёплыя словы:

– Не дай падмануць сябе. Езус вельмі любіць дзяцей, асабліва тых, хто самотны, хворы і сумны.

– Такіх, як я? – падумалася мне.

– Менавіта так! – прагучала ў адказ. – Я прыйшла сказаць табе гэта і хачу, каб цяроліва чакала Яго. Гэта наш найлепшы Тата.

Я атрымала ад Яго шмат руж і пакіну адну табе.

– О, дзякуй, дзякуй! Скажы мне, як цябе завуць? – спытала.

– Называй мяне Маленькай Тэрэзкай. Калі табе будзе сумна, кліч мяне! – голас звонка засмяўся.

Праз момант зноў пачуўся непрыемны візгат:

– А Бога, ты думаеш, цікавяць дробязі? Што азначае для Яго адзін чалавек, калі Ён павінен кіраваць цэлымі народамі! Ты не варта Яго ўвагі.

Зноў сумніў пракраўся ў сэрца. Але хутка я пачула чыйсьці прыгожы спеў пра тое, як Бог палюбіў увесь свет і кожную маленькую істоту, пра тое, з якой пяшчотай Ён апекуецца кожным чалавекам, жывёлай і нават самай маленькай раслінай. Голас, які спяваў, быў пяшчотным, нібы салодкі мёд, але і моцным, як хуткая рака. Калі ён скончыў свой спеў, звярнуўся да мяне:

– Ты вельмі важная для Пана Езуса. Ён памёр на крыжы як дзеля цябе, так і дзеля мяне. Не забывайся пра гэта. Я пакіну маленькае пяро. Калі будзеш глядзець на яго, падумай, што ты падобна на птушаня, пра якое клапаціцца Неба!

– А як цябе завуць? – ледзь паспела спытацца я.

– Францішак, – пачула ў адказ. – Успомні мяне, калі зноў пачнеш сумнявацца, што Бог цябе любіць.

Супакоеная гэтымі словамі, але і крыху ашаломленая, я заплюшчыла вочы. Перш чым паспела заснуць, пачула ядавіты воклік:

– Будзь уважлівай, бо гэтыя глупствы цалкам задураль галаву! Але ж ты такая наіўная, што Езусу не будзе аб чым гаварыць з табой. Яго святыя – вось яны дык мудрыя. Тая Тэрэзка стала доктарам Касцёла! А Францішак... Нібы такі бедны чалавек і дзівак, а яго манаскі ордэн адзін з самых шматлікіх у свеце! Ёсць яшчэ шмат іншых, і яны не гавораць праўду пра Бога. А праўда ў тым, што Ён шануе толькі мудрасць, справядлівасць... Ну што? Усё яшчэ верыш, што Езус прыйдзе да цябе?

– Ён абавязкова прыйдзе. Так, як да мяне, – сказаў нехта ціха, але выразна. – Я была неразумнай, аднак Бог мяне вельмі палюбіў. Скончыла толькі 4 класы пачатковай школы, і Ён быў не супраць. Захацеў пагаварыць са мной і навучыць веры ў Яго міласэрнасць, таму што гэта галоўнае. Давярай толькі Езусу. Я пакіну табе абразік, які быў намалёваны па Яго наказе, каб нагадаваў табе пра ўсё гэта. Не апускай галаву і падрыхтуйся да заўтрашняй сустрэчы з Ім. Цяпер ужо будзеш спаць спакойна, а мы з сябрамі будзем сачыць за тваім сном.

Біблія - гэта кніга, якая дапамагае нам ведаць, хто мы і для чаго створаны. У ёй мы знаходзім адказы на многія пытанні, якія ўзнікаюць у нашым жыцці. Біблія таксама дапамагае нам ведаць, якія правы і абавязкі ў нас ёсць. Гэта кніга, якая дапамагае нам стаць лепшымі людзьмі.